

1570 Neque vero tunc cum ea Republica agendum erat, quæ maritimis rebus assueta, triremibus, militibus, pecunia diuturna pace collecta, paratissima esset; quæ reliquorum Regum, christianorumque Principum arma ad se allicere, ac mutuo fœdere conjungere valeret, ut non tantum cum Venetis, sed cum reliquis christianæ religionis Principibus certandum sit; verendumque, ne, quæ Christianorum ingenti multitudine intra viscera Ottomanici imperii novæ res quotidie animo voluntur, metu quamvis premantur, tandem erumpant, intestinisque dissidiis, ac tumultibus non minus, quam externis armis conflitemur. Quod si augendi, propagandique imperii cupido invadit, cur potius in Hispanos, perpetuos Ottomanici nominis hostes, arma non convertimus? cur assiduis precibus, ac lacrymis opem implorantes Beticæ populos negligimus? cur eorum, qui eadem religione, iisdem sacris utuntur, voces spernimus, quibus si mature subveniatur, nobiliore, ac potiore Hispaniæ parte occupata, victricia Ottomanorum vexilla in occidentem explicare liceat? His, atque aliis a Cypria expeditione avertere Mehemetes Selymum nitebatur.

Mustapha
adhortatio,
ut bellum
Cyprium
suscipiatur.

Contra Mustaphas censebat, vir turbidus, atque militari fastu ferox, qui multis nominibus gratiam a Selymo inierat; tum eo præsertim, quod a Bajazete fratre in Bythyniam compulsus, ingenti cum trepidatione, ac tumultu præda victori cessurus, ejus prudentia, ac virtute, exercitus fronte in hostem conversa, a summo periculo creptus, victoria potitus, fratrem in Perfidem sese recipere coegisset. Itaque Ottomanorum Regum virtutem, ac potentiam extollere; gesta evehere. Magnam orbis terrarum partem, non inanis prudentiæ fuco, sed militari disciplina, atque armis subegisse; neminem non tanti imperii heredem, fines, nova provinciarum regnorumque adjectione propagasse. Avi, cujus nomen gestaret, Selymus meminisset, qui cuncta regni titulis minora existimans, fratrum, nepotumque interitu, severiori imperandi lege invec̃ta, qua bucusque Ottomanorum Imperium stetit, Syriam, Aegyptumque, Mamalucis pulsus, subegisset, ac veluti belli fulgur, quacumque pergeret, cuncta prosternens sibi parere coegisset. Suleimani patris egregiam fortitudinem inspiceret, qui Albam græcam, Rhodum, Peloponnesum, maximamque Pannoniæ